

1. Souhrn

Úvod. Definice zásadních pojmů týkajících se srdeční resynchronizační terapie (SRT) jako “optimální nastavení stimulátoru”, “efekt” nebo “respondér” zůstává stále nejednotná.

Cíl. Otestovat, zda je B-typ natriuretický peptid (BNP) u SRT schopen časně od sebe vzájemně odlišit jednotlivé typy komorové stimulace, respektive, zda může být užitečný při optimalizaci SRT.

Metodika. 25 pacientů s chronickou biventrikulární stimulací (BiVP) bylo randomizováno do periody testované pravokomorové stimulace (RVP) nebo kontroly (reaktivovaná BiVP) s cross-overem následující den. Původní nastavení pacemakeru bylo obnoveno na konci každé periody. Série BNP odběrů byla hodnocena (2 před, 6 po reprogramaci) v každém z obou konsektivních dnů. Stimulace levé komory (LVP) byla testována o měsíc později podobným způsobem. Efekt BiVP byl zhodnocen vzájemnou komparací RVP a LVP kontroly

Výsledky. Proti LVP a BiVP byly zachyceny jisté rozdíly během RVP protokolu. Proti kontrole, při které byl zachycen nivelizovaný trend BNP, vykazala RVP setrvalý nárůst BNP ($P=0,008$). Oproti výchozí hodnotě BNP, dosáhlo BNP signifikantního zvýšení ve 3. hodině ($+8,7\%;P=0,0002$) s maximem ve 4. hodině ($+17,6\%;P=0,00002$) RVP, zatímco během kontroly zůstalo BNP nezměněno. Změna BNP se zdá být predikovatelná (z výchozího BNP, z rozměru levé komory). Hodnocena byla i BNP variabilita.

Závěr. BNP je schopen časně rozlišit jednotlivé typy SRT komorové stimulace s nárůstem při méně příznivém

režimu. BNP proto může být vhodný k neinvazivní optimalizaci SRT problematiky.